

Lara Schützsack s-a născut la Hamburg, în 1981. A studiat germanistica, literatura universală și comparată și literatura și cultura americană la Universitatea din Potsdam. A urmat o licență în scenaristică la Academia de Film și Televiziune din Berlin. Locuiește în Berlin.

Regina Kehn a studiat ilustrație la Facultatea de Design din Hamburg. Din 1990, lucrează ca ilustratoare liber-profesionistă pentru reviste și edituri pentru copii și adolescenți. Pentru ilustrațiile sale, a fost nominalizată, în 1993 și 2014, la Premiul German pentru Literatură pentru Copii, iar în 1996 a obținut medalia de bronz a Bursei pentru ilustrație oferite de Art Directors Club. Locuiește cu soțul ei și cele două fiice în Hamburg.

Lara Schützsack

Cu Tilda pe urmele lui Dracula

Ilustrații de
Regina Kehn

Traducere de
Iulia Dromereschi

Editura Univers

Suntem toți pe pat. Zburăm prin oraș. Cincizeci de bătaii de aripă pe secundă. Cel puțin. Viteză colibri. Atât de repede, că aproape decolăm. Și apoi... chiar decolăm. În direcția Stelei Polare.

SFÂRȘIT

Cuprins

Un vis regal cu un câine lătos	5
Căzături și-un uragan	II
Pierdut Dracula.....	17
Sărutul interzis.....	26
Cod portocaliu și (nici)o petrecere nenorocită.....	31
Supravegherea locului faptei	42
O pungă împărțită ca între surori (de la Helmuth) ..	54
Domnul Rätchen este suspect	62
Periuță pălămida.....	75
Primul dinte pentru Jack	80
Pfff, pfff	87
Marele secret albastru al melcilor.....	95
Lovitură de tun	107
Dracula are un frate geamăn.....	124
Bruno cel trist	134
O mască și o scrisoare ciudată	144

Micul-dejun cu răufăcători	153
O balenă albastră în tufişuri	161
Furie!	170
Opt cupe cu lămâie în cornet	182
Cărţi parfumate şi o inimă împietrită.	188
Un indiciu lipicios	199
Cu patul prin oraş.	210
PENG!	222
Către Steaua Polară	243

Tilda, ich und der geklaute Dracula

- Autor: Lara Schützsack

Ilustrații: Regina Kehn

Copyright © Fischer Sauerländer GmbH, Frankfurt am Main, 2019

Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia

© Editura Univers, 2024

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii Univers.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SCHÜTZSACK, LARA

Cu Tilda pe urmele lui Dracula / Lara Schützsack ;

il. de Regina Kehn ; trad. de Iulia Dromereschi.

- București : Univers, 2024

ISBN 978-973-34-1656-2

I. Kehn, Regina (il.)

II. Dromereschi, Iulia (trad.)

0875

Colecția UNICORN UNIVERS

Colecție coordonată de Ioana Chicet-Macoveiciuc

Redactare Alina Hlinski

Corectură Andreea Popescu

ISBN 978-973-34-1656-2

Un vis regal cu un câine lățos

Străbat noaptea pe bicicletă. Sunt ceva special. Am o bicicletă dusă rău: mică, ghidon înalt, și alungită. Pe spițe sclipesc luminițe multicolore, care scot un zumzet permanent. Casele țâșnesc pe lângă mine. Deasupra mea, cerul senin este plin de stele. Port o geacă din material argintiu, pe care-l simt ușor și răcoros pe piele.

Merg pe bicicletă prin întuneric și urmăresc pe cineva. Îi suflu în ceafă. Respirația mi se accelerează, ca un zbor de colibri. Cincizeci de bătăi de

aripi pe secundă. Cel puțin. Imediat ajung, mă gândesc. Puțin mai repede și voi porni cu această bicicletă nebună spre Steaua polară. Mă fac una cu ea la curbe și sunt convinsă că găsesc ce caut la colțul următor de stradă. Însă nu găsesc nimic – doar o altă stradă pustie.

Sunt aproape gata să cedez. Aproape. Încă un colț de stradă. Unul singur. Trec la mustață pe lângă zidul casei. Acolo îl văd. Frânez brusc. Roțile scrâșnesc pe asfalt. Scânteii, icnet de cauciuc și așchii care se rotesc prin aer, ca prima ninsoare. Apoi, liniște. Și el, în mijlocul drumului. Mic, negru, lăptos. Stă acolo și se uită la mine. Eu gâfâi. El se uită. Eu încerc să respir. Liniștește-te, îmi spun. Așa, calm.

Mă liniștesc. Aripile de colibri își încetinesc bătaia. Stăm așa și ne privim reciproc. Mă joc cu schimbătorul de viteze, pentru că mi se pare enervant privitul ăsta. Sinceră să fiu, după cursa asta mă așteptam la ceva mai entuziasmant.

Chiar când începusem să mă simt aiurea și am decis să mă întorc, și-a deschis botul blănos și mi-a spus numele. Pur și simplu.

– Ce? spun și regret imediat, pentru că este complet lipsit de imaginație să spui doar „Ce?“ într-o asemenea situație.

Cui i-a mai vorbit pe stradă un câine lăptos și negru? În plus, de unde știe cum mă cheamă?

Vreau să-l întreb, când un țiuit puternic face să dispară totul: el, cerul înstelat, orașul golit de oameni și bicicleta mea. ȚAC! BUM! PA!

– Nu, șoptesc eu. Nu! Vino înapoi!

Îmi afund nasul în pernă și închid ochii strâns. Dar nu se întâmplă nimic. Țiuitul îngrozitor al camionului de gunoi m-a smuls din vis.

Visele cu câini sunt regine printre vise. Când eram mică, aveam un câine cu urechi lungi. Se numea Eduardo. Când am venit pe lume, era deja venerabil. Avea botul albicios, o privire încetoșată și două mari slăbiciuni: paturile calde și cârnăciorii reci.

Adormeam mereu cu una dintre urechile lui în mână, iar Eduardo se trezea dacă-i dădeam drumul în somn. După ce a murit, am refuzat să mă duc la culcare, multă vreme. De aceea,

iubesc toți câinii și mai ales pe cei cu urechile lungi. Știi cât de multă fericire atârnă de ele.

Privirea îmi cade pe ceasul deșteptător. Este ora șase, ora perfectă pentru trezire. Mă strecor în dormitorul alor mei și mă întind lângă mama, ca să o pot privi în față și să-i aud respirația egală. Evident, țiuitul mașinii de gunoi nu a trezit-o. Doarme atât de adânc! Îmi vâr degetul arătător în nara ei stângă. Mama pufnește și i se încrețește nara dreaptă. Se întoarce pe partea cealaltă și respiră din nou profund.

Din spate, mama seamănă cu un castravete, mă gândesc eu. Mă aplec peste urechea ei.

– Semeni cu un castravete din spate, mamă! șoptesc.

– Nu așa de tare!

Cu ochii închiși, mama înșfacă perna și și-o îndeasă peste urechea dreaptă.

– Mamă, trezirea! Micul-dejun!

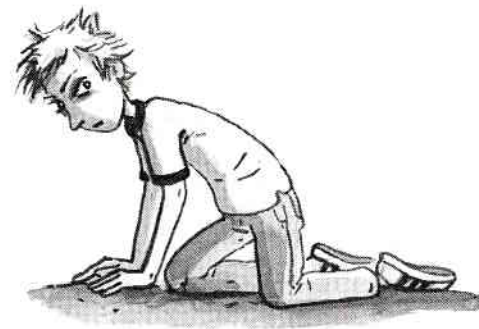
– Aoleu!

Mama pare să sufere. Poate că este vorba despre acordul încheiat săptămâna trecută. Acordul

îmi interzice să-i trezesc pe cei din casă înainte de ora șapte. Mama și tata sunt întotdeauna moleșiți seara. Asta înseamnă că zac pe covor sau pe canapea și se gândesc doar la pat.

Obrăznicie, mă gândesc. Obrăznicie absolută. Ce se va alege de mine, în aceste condiții? Părinții ar trebui să ne fie modele. Asta știe orșicine. Să fie mereu treji, pregătiți, și cel târziu la răsăritul soarelui să înfrunte lumea. Fără îndoială că mama prietenei mele, Tilda, este deja la masă la ora asta. Își sortează documentele și a pregătit cereale cu lapte delicioase, în timp ce tatăl Tildei pregătește pentru baie prima tură de copii. Locuința noastră, în schimb, este încă întunecată și pătrunsă de căldura somnului. Este un bârlog de urși panda, în mijlocul orașului agitat. Urșii panda, se pare, sunt cei mai lenți și mai leneși din lume. Sunt prea leneși să facă bebeluși. Dacă nu știați încă asta, acum știți. Așa că iată-mă în bârlog. În timp ce mama respiră profund, tata scoate un sforăit abia perceptibil. Un tandem de urși, fără nicio jenă. Iar asta

într-un oraș care nu doarme niciodată. În care se pot petrece lucruri interesante în orice moment. În orice secundă. Acum. Acum. Acum. Berlin. Cu mine trează, în mijlocul lui.

Căzături și-un uragan

Povestea începe acolo unde încep cele mai multe aventuri: chiar în fața casei.

Tilda și cu mine stăm pe treptele casei noastre. Casa noastră se află chiar în centrul străzii. Strada este în centrul părții noastre de oraș, care se află chiar în centrul orașului. Berlin nu este orice oraș. Este orașul urșilor și al aventurii.

Tilda și cu mine stăm pe treptele casei noastre. Nimeni, NIMIC. Toată lumea a ieșit în oraș. Nu se vede nici picior de om, iar acolo unde în mod normal ar parca mașinile, cerul pictează